

LO VENDRELLÈNCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÈS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75 »
EXTRANGER.	2 »

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Comoditat

ELECTRICITAT

TIMBRES

per dar avis á menjadors, cuinas: dormitoris, etc. etc.

RESORTS especials per ventallas de botiga

Los instala á preus econòmichs lo serfaller d'aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUSS

Se asegura son perfecte funcionament

ELECTRICITAT

Conveniència

Taller de Sastreria

DE

Joan Boixadós

Paños y novetats de tota classe

Rambla de Canaletas, 11, 2.º 2.º

BARCELONA

Calendaris Americans

Elegant y variat assortit de desde 30 céntims.

BIBLIOTECA INFANTIL

Colecció de cuentos populars, á 5 céntims cada un.

CANSONER POPULAR

Colecció de cançons populars. ab dibuixos de distingits artistes catalans, la tonada, tota la lletra y notas folklóricas é históricas —Preu: 10 céntims cada una.

De venda, tot, en la impremta d'aquest periódich.

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s'encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduhíts.—**Servey urgent.**

Per los encàrrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11. Administració de Loterías —BARCELONA, Hospital, número 2. espardenyería, junt á la Rambla.

EN VENDA

UNA CASA, en lo carrer de Cristina Baixa número 38, y UNA PESSA DE TERRA de tinguada tres jornals, al Plá de mar, propietat d'Anton Guasch (a) Climent.

Per informes, Anton Martorell, carrer Alt, número 10.

MIRANT al PERVINDRE

L'obsessió del dia pera 'ls polítichs fracasats, pera 'ls que baix noms distints y ab una

sola significació usufructuan lo poder, es buscar arguments contra 'l Catalanisme. Llástima que 'l temps que 's pert en aquesta tasca inútil, no s'esmerci examinant ab atenció y veritable esperit d'imparcialitat las novas doctrinas, puig sense deixar de comprendre que molts nos combaten ab evident mala fé, tenim per segur també que la gran massa honrada del poble y fins alguns que 's precian d'intellectuals, acabarian per regoneixer la justicia de la nostra causa.

Aixís pensavam l'altre dia llegint en un periódich local, que 's distingeix pels seus atachs al Catalanisme sense aportar may la més petita proba de llurs afirmacions, un article titulat *Mirando atrás*, en que se 'ns moteja d'atrassats, d'atávichs y de reaccionaris. D'una hora lluny se notava la procedencia de l'esmentat article: tant lo fons com la forma, traslluian ab tota claretat y eloqüencia l'esperit somniador de la rassa semítica, l'inflament patrioter de l'*hidalgó* de Cervantes, l'alucinació del rich vingut á menos que no 's pot conformar de cap manera ab la pobresa y la miseria que 'l rodeja. Se comprén, donchs, que en lo paroxisme de la bojeria exclamés son inconcient autor referintse á las tendencias catalanistas.

«¿Es que la evolución de la nacionalidad ha terminado? ¿Tenderá el progreso á desintegrar lo que integró al finalizar la Edad Media? ¿Han llegado las Naciones modernas al momento de descomponerse, como el imperio romano?»

A poch que 'ns fixém en lo que ha succehit en l'Estat espanyol, desde sa complerta y definitiva constitució com á imperi fins als nostres dias, trobarém la resposta d'aquellas pregun-

No ha acabat, es ben cert, l'evolució de la nacionalitat; però la tendencia moderna y progressiva, la que 's manifesta en las rasses superiors, clarament demostra que, si d'una banda s'encamina á la formació de grans Estats, per altra part rebulja en absolut los principis uniformistas, contreris á la naturalesa y á la manera d'ésser dels pobles. Las teorías centralizadoras, que van cap á la igualtat absoluta, portan en sí la llevor del decandiment y de la mort; y per aixó 'ls grans imperis que las han adoptadas, tot just realisaren los primers actes de despotisme, han corrégut adelerats per la pendent de la decadencia més vergonyosa.

L'exemple de l'Espanya de Felip II, es ben significatiu. Lo succehit d'allavors ensá, aqueta série inacabable de convulsions y desastres, las continuas pérduas d'inmensos territoris, cansats de sufrir lo jou tiránich dels governants de Castella, hauria de fer obrir los ulls als que encara defensen lo centralisme. Fixense con se gobernan los moderns imperis, adhuc aquells ahont hi domina l'embrutidor militarisme, y hi trobarán consagrada la veritat, qu'es regla de la naturalesa y condició necessaria de la vida. Se forman grans Estats, si; però mitjantsant lo respecte y 'l regoneixement de l'autonomia dels pobles que la constitueixen.

L'evolució de la nacionalitat, es donchs ben manifesta, y está d'acort ab los principis particularistas qu'informan lo programa del Catalanisme. Qui no ho vulga comprendre, es que té l'enteniment cego ó que sacrifica la seva ambició desenfrenada 'l progrés y 'l mellorament dels pobles.

Veyém ara si 'l progrés tendeix á la destrució de lo que integrá al finalisar l'Edat Mitjana. No cal més que repassar l'història del Estat espanyol pera veure que d'aquell imperi ahont lo sol no s'hi ponía, no 'n quedan ja més que migradas despul'as á punt d'ésser ventadas per l'ayre sanítos de las corrents modernas. Tant á l'Europa com á l'América, trossos d'aquell colós han anat erigitntse en nacions independents quin grau d'avens y de cultura contrasta visiblement ab l'estat d'enderrement y pobresa de l'Espanya de nostres dias. Y cal fer remarcar, com á dato preciosísim, que no han bastat á evitar la disgregació, ni l'identitat de caràcter ni la comunitat d'idioma que ab Castella tenían alguns pobles, y molt especialment los del Sud d'América.

¿No'us demostra rés aquest fet, senyors uniformistas? Sostindréu encara 'ls vostres desitjos d'assimilació d'una rassa que us és contraria en lleys, en costums, en idioma, és á dir, en lo que constituheix lo essencial de la vida d'un po-

ble? ¿No'us ensenyarán las experiencias de l' historia, quin darrer exemple encara 'ns ompla 'ls ulls de llàgrimes?

Los Estats se descomposan y cauhen pera no aixecarse may més, com l' imperi romà, quan no fent cas dels crits de la rahó y de la justícia s' entregan bojament al despotisme, tan funest y odiós si l' exerceixen los reys absoluts, com si s' amaga hipòcritament ab la lluentor d' una falsa llibertat. Y és que no s' pot sostindre la llibertat dels ciutadans y l' esclavatge dels pobles, y aquests pobles, cansats de suïr, quan se senten forts, rompen las cadenas y maleheixen per sempre als seus opresors.

No és donchs atávich y regressiu lo Catalanisme com falsament afirman sos detractors; al contrari, és un mohiment de progrés, que mira al pervindre y que està conforme ab las tendencias y las doctrinas més avensadas.

Que l' Catalanisme s' fonamenta en una llarga y gloriosa tradició, no podém negarho; però tampoch deixa d' ésser cert que té un ideal nobilíssim que alenta sou esperit y li garanteix la plenitud de sa vida: la llibertat de l' individu y dels núcles socials mitjansant la més completa autonomia. Y precisament en aquesta adecuada combinació, en aquest perfet equilibri de l' element històrich y de l' element ideal, s' assegura la virtualitat de nostre programa, perquè és sabut que 'ls pobles que s' deixan portar sols d' idealismes, s' enfonsan, y 'ls Estats que com Espanya obran imbuïts no més que per la tradició y la rutina, moren irremissiblement.

(De *Lo Camp de Tarragona*.)

La protecció dels governs centralistas

Sempre hem desconfiat de la protecció y de las fuentes de riqueza que 'ls nostres paternals governs centralistas prometen donar y proporcionar a las poblacions que solicitan algo que creuen ha de ser beneficiós y consituhir element de vida pera las mateixas. Generalment, aqueles fuentes de riqueza, resultan aixetas sense mascle posadas a las arcas municipals de las poblacions que han pretengut y han alcançat lo que tenian sollicitat del centralisme.

Tarragona sollicità, y obtingué, que fossin trasladadas a ella las oficinas de la Comissió liquidadora de Ultramar, que residían a Aranjuez; concessió que fou celebrada al só de bombos y platillos pels periódichs caciquistas d' aquella ciutat, y trompéjats los inmensos beneficis que havia de reportar a la mateixa, ja que deyan que s' tractava de que havian d' anar a viure a Tarragona centenars de families; que s' llogarían tots los pisos desocupats, y que 'ls diners passarian a sanalladas de mans dels innumbrables quefes y oficials als calaixos dels industrials.

L' Ajuntament feu cuantiosos desembolsos, puig tingué que pagar los gastos de traslado de material y personal y de las familias d' aquest de desde Aranjuez a Tarragona, y creyém també la compra d' una casa pera trasladarhi las oficinas; y ara van veient que totes aquelles fuentes han resultat d' aygua poll.

Vegin lo que sobre l' particular diu *Lo Camp de Tarragona*:

«En quan a las célebres Comissions d' Ultramar, la mateixa *Opinió* nos va tractar de mals tarragonins, perquè recomanavam que no s' obrés a la lleugera en un assumpto que s' presentava molt fosch y que podia comprometre lo Tresor municipal. Nostres prudents consells no foren escoltats y ab una precipitació per demés censurable, s' acceptaren las lleoninas condicions qu' impossà l' govern central.

Allavoras encara hi hagué algún beneyt qu' escoltà embadalit los fantástichs comptes d' un periódich, que feya pujar a moltes centas las personas que aqui vindrian y a un milió de pessetas los diners que caurían a Tarragona com pluja del cel. ¿Qué ha resultat? Donchs que no més han vingut 45 individus, 29 dels quals llogaren pisos y 'ls demés están en casas de dispesas y fondas. Pero no és encara aixó lo pitjor, sinó que 'n Weyler va oferir en plé Senat suprimir per l' any que vé totes las Comissions liquidadoras. Quan aixó succehesca ja cal que 'ls caciquistas digan: ¡tierra... trágame! Ara tothom nos dona la rahó, fins lo mateix que *trajo las gallinas*... però deixém aixó que, com prometerem allavoras, ja passarém comptes quan arribi la ocasió.»

Y ara aném a la protecció que l' ministre de Agricultura vol dispensar a la vèhina vila de Vilafranca ab la concessió d' una Estació enològica. Referent a ella, diu lo setmanari *Panadés Nou*, de dita vila, lo següent:

«Mes contents qu' un cá ab un os, están ab la seva Estació enològica els fusionistas de nostra vila. Era hora ja de que l' eximi defensor dels vins falsificats a la Habana en contra dels interessos vinaters d' aquesta comarca, fes alguna cosa qu' esborrés las passadas culpas. Sabém ab tot qu' aquesta idea per res ha intluit en l' ànim del ministre Villanueva, qui ha preferit cedir als afalachs de quatre vilafranquins girats de cara a Ponent.

Segui com sigui, tindrem, sino fracassa l' projecte, cosa molt probable, una estació enològica en nostra vila. El projecte es el següent: l' Estat pagarà 'ls sous dels cinch funcionaris que hi haurá, un enginyer, un périt, un capatás y dos peons; lo Ajuntament pagarà l' local de la Estació y facilitarà també habitació als funcionaris. En quant als ingressos, l' Estat els repartirà de la següent manera: per éll tot, per l' Ajuntament... el resto. De modo y manera, que fent càlculs curts ó acceptant els que fan els fusionistas que, pensant bonament, hem de creurels presentats pel cantó bonich, carregará l' Ajuntament ab un gasto anyal de 400 duros, dels que no s' enrescabelará pas sinó apujant els consums. Y cal ficarse be en aquest augment perquè l' nostre presupost casi no pot tocarse sense poi de trobarnos ab un Contador que 'ns ho fiscalisi tot.

No mirariam nosaltres la ensenyansa per aquest miserable cantó económich sino s' tractés d' una ensenyansa oficial. Per una dolorosa experiència, sabém bé que ni 'ls Hospitals donan metges, ni las Universitats advocats y llicenciats, ni las Normals mestres. Donan gastaments de totes aquestas cosas y després d' haberse acabat una carrera gaire bé s' es tant neofit com abans de comensarla. De l' atmosfera asfixiant de la ensenyansa oficial no cal esperarne altre cosa qu' aquestas nulitats directoras que han dut el país a las desfetas de Cavite y Santiago.

Per aquestas rahons no 'ns pot plaurer la creació de la projectada Estació enològica a Vilafranca si 'ls motllos de sa formació han de ser donats pel Estat. Valdria la pena de que la ensenyansa cambiés el rumbo que fins ara se li ha assenyalat, arreballant de las malas mans dels Governos y fentla lliura y propia de las entitats particulars que viuen la vida de la realitat y no la vida burocratica.»

¡Oh, la protecció que 'ns dispensan los governs centralisadors!...

¡MALEHITS TURRONS!

Seguit de la *Tremenda*, una gosseta cunillera més viva que una mustela, baixava en Gori lo diumenge ans de Nadal cap a mercat al Vendrell, tot fent lo següent càlcul:

—Vint y cinch cargas de ví a quatre duros la carga, son... cent duros... ¡just!... aixó es lo que tinc de cobrar.

Y satisfet del tot, allargava l' pás sense fer cabal dels sens fi de carrets y tartanetas que, en direcció també a la vila, passavan rabents pèl seu costat, perdentse prompte de vista en lo primer revolt de la carretera.

En arribant a la vila se dirigí de dret al magatzem ahont havia venut lo ví, ahont, arreglada una petita diferencia sobre si las vint y cinch cargas eran justas ó si hi faltavan alguns tirs, li entregaren un bitllet de Banch de cinch centas pessetas.

—*Macatru*—digué 'n Gori—¿que no me l' podrian cambiar? Aixó del paper no ho entench. Pero en Gori no tingué més remey que anarse 'n després de sepultar cuydadosament lo bitllet en las profunditats de la barretina.

* * *

Prou va corre per poguerlo bescambiar; pero tothom li deya lo mateix; que no tenia cambi... Si fos de vint duros...

Per últim, recordant que la seva dona li havia encomenat que comprés turróns pèl día de Nadal, se pará devant de la taula d' una turronera, demaná una coca de turróns de mel, tregué l' bitllet y dexantlo sobre la taula, digué:

—Cobreu.

—¡Ay fillet! no sé si tindrè cambi per cinch duros.

—¡Com cinch duros!... ¡Si es de cent!...

—¡*Reyna Santíssima!*... ¿Que esteu *burrangu?*... ¿Aixó fa cent duros? No crech que may los hagi vist plegats.—

Lo bitllet torná de nou al fondo de la barretina, y en Gori ja marxava quan la turronera li digué:

—Y donchs ¿que no voléu los turróns?

—Teniu rahó. ¿Quánt valen?

—Quaranta céntims.—

En Gori pagá; se torná a treure la barretina y ¡xap! cap a dintre faltan turróns. Y veient la impossibilitat de cambiar lo bitllet y que ja era prop de mitj día, cridá a la *Tremenda*, que havia intimat ja ab un perdiguér, y emprengué l' retorn a casa seva.

* * *

Al arribarhi, la primera pregunta que li va fer la seva dona sigué si havia cobrat lo ví.

—Si; pero no m' han pagat ab quartos.

—Donchs ¿ab qué?

—Ab un bitllet de cent duros que no me l' han volgut cambiar en lloch.

—Tant se val pá com coca; aixó ray, forsa 'n tingessem.... ¡Ah! ¿y 'ls turróns?

—També 'ls porto.—Y llevantse la barretina fica má, treu los turróns y s' queda ab un pam de boca oberta perdent los colors y exclamant:—*Recristo!*...

—¿Qué tens?—li diu la seva dona alarmada de veure l' tant trasmudat.—¿Qué t' passa?...

¡Mira, Paula!...—contesta allargantli 'ls turróns.

—¡Ay pobrets de nosaltres!... ¡Quina desgracia tant gran!...—y caygué plorant en una cadira.

Lo bitllet, ab l' escalfor del cap, estava fortament adherit als turróns.

—¡Malehits turróns!—exclamá en Gori.—Ve-yám si poch a poch...

—¡Nó, nó, nó!... ¡per Deu que l' esquinças!

—¡Donchs, cóm vols desenganxarlo!...

—Si 'ls posavam al sol y esperessim que la mel s' estovés...

—¡Bén pensat!... ¡Quina idea que has tingut!—Y sortiren a la eixida y colocaren los turróns sobre una cadira en un recó hont lo sol hi dava de plé a plé.

—¡Ja está! ara a dinar, y que prenguin una bona soleyada.

* * *

Encara no havian acabat de dinar, que la Paula, com més tafanera, ja era a la eixida, y un cop allá, ¡quin esglay!

—¡Gori, Gori!... ¡corra!... vina! ¡*Tremenda*,

deixa aixó!...

—¿Que passa?

—¿Té, mira.

—¡Me caso ab Ronda!... ¿cóm ha sigut?

—No sé... la *Tremenda* .. ¡pobrets de nosaltres!

¡ji, ji, ji!

—¡Malehits turróns!

Y's quedaren tots dos sense paraula. No n'hi havia per menos. La *Tremenda*, que havia restat ajassada al sol, senti lo flayre de la mel y, res, la Paula la trobá crosintse 'ls turróns, bitllet inclussiu, ab la mateixa tranquilat que hauria rosegat un ós.

Ramon Ramon.

CRÓNICA

Molt mal temps hem tingut durant la diada de Nadal y següent de Sant Esteve, havent amenassat pluja en lo matí de Nadal, canviant lo temps ab molestosa ventada á la tarde.

Dita capdal diada se celebrá á l'iglesia parroquial ab las funcions religiosas de rúbrica, que 's veveren molt concorregudas, especialment l' Ofici pastoril del dia de Nadal en quin s' adora al Bon Jesuset. No cal dir que en aquest acte hi acudiren joyosos la maynada, ab gran contento de las mares.

En lo sí de las familias se celebrá també la gran diada, cada una segons sos medis y possibilitats, ab sacrifici de molts galls d' indi y altres caps de virám y ab lo consúm corresponent dels tradicionals turróns, neulas y altres llepulerías propias del dia.

A la nit, ab tot y 'l mal temps, lo públich omplí lo teatro del Cassino Circo, ahont la Societat coral *La Lira* donava la anunciada funció concert; vegentse també bastant concorregut lo ball celebrat en la sala del Tivoli.

Lo mercat del últim diumenge estigué molt concorregut y animat, com anterior á las festas de Nadal, veyentse las tendas y botigas de tolas classes molt visitadas per compradors. Lo que no hi hagué en l' abundó d' altres anys va ser lo gallinám, que 's vengué á preus bastant alts, pagantse 'ls galls d' indi de 11 á 15 pessetas y las pollas de 8 á 10.

Las garrofás si bé se sostenen á 6 pessetas y mitja 'l quintá, los compradors al engrós se resisteixen á comprar á aquest preu, oferint tan sols 6 pessetas y 6'25 lo quintá.

Lo mercat de bous fou petit, haventhi no més en ell una trentena de caps.

Segons lo *Diario de Tarragona* ha sigut nombrat arcalde d' aquesta vila nostre estimat amich D. Joan Antich, qual cárrech ja desempenya actualment.

Y á propósit: devém dir al *Diario* que 'l senyor Antich ni ara ni may ha sigut *su correligionario*, com diu que 's al donar la noticia del nombrament. Al Ajuntament del Vendrell ja no n' hi ha cap de *correligionario* dels partits caciquistas.

Nostre amich y company de catalanisme en Joan Antich s' ens ha acostat pera que fem constar la protesta més ferma contra 'l nombrament d' Alcalde ab que sembla se 'l vol *honrar*.

A quarts de nou del vespre de la vigilia de Nadal, consecuencia d' unas disputas tingudas en una taverna, sortiren desafiats dos joves coneguts l' un per *Cual*, y l' altre per *Rata*, anant á dirimir la qüestió á gabinetada seca en lo forá carrer d' en Puig, resultant tots dos molt mal ferits, lo primer de duas gavinetadas, essent combregat lo mateix vespre, y 'l segon de cinch ó sis encara que no de tanta importancia.

Los dos ferits continúan ab bastanta gravelat en sas respectivas casas, ahont acudí á ellas lo Juljat pera pendrelshi las corresponents declaracions.

los gavinets que usaren pera la baralla, no han sigut trobats.

Afortunadament, en nostra vila no menudejan fets com lo succehit, puig fa uns quants anys que no se 'n havia registrat cap.

La sessió que l' Ajuntament celebrá l' últim dijous doná resultats negatius, per cuant no hi hagué ni ordre del día ni despatx ordinari, haventse limitat tan sols á la aprobació d' alguns comptes.

La funció que la nit de la diada de Nadal celebrá la Societat coral *La Lira* en lo teatro del Cassino Circo, se vegé favorescuda per nombrosa concurrencia que ocupava tolas localitats y casi tota la galería destinada al públich.

La execució de la comedia *Las Francesillas*, fou molt ajustada y ben interpretada per part dels aficionats de la secció dramática, y essent l' obra posada ab una esplendidesa que no estém acostumats veure en nostre teatro, produhint un bonich efecte lo final del primer acte, quan figura que arriban al poble, de la guerra d' Africa, los voluntaris catalans; quadro que sigué presentat ab nombrosa comparsaria y veritable animació, que produhí en tot lo públich un esclat d' entusiasme.

També sigué molt ben presentat lo saynete de nostre company senyor Ramón, *Lluyta de cacichs ó la elecció de regidors*, tenint lo públich en continua y franca rialla y essent aplaudidas algunas de las cómicas situaciones de l' obra. Tots quants prengueren part en la seva execució s' esmeraren en la presentació y caracterisació dels tipos, com aixís també las senyoras Pavía y Vidal.

En la part coral, no cal dir si 'l coro, baix la batuta de son intel·ligent mestre D. Manuel Nin, se feu aplaudir en tolas las composicions que executá, especialment al final de la «Cansó de Juny», de nostre compatrici Pau Casals, en la tendra y sentida composició d' en Vives «L' Emigrant» y en «Lo goig del cassador», animat coral del mestre Ashilz.

Lo públich sortí molt satisfet de la funció organizada per *La Lira*.

Dijous al matí se calá foch en lo dipósit de llenyas d' un forn d' obra situat á la part forana de la Barceloneta, que dona al torrent de la Bisbal. Los esforços del vehinat que hi acudí al só de la campana del *Somatent*, no foren suficientes pera apagar lo foch que consumí uns trescents feixos, destruhint á més lo cobert en el que estavan enmagatzemats.

Será per un altre any. Aixó es lo que 's diuhen los mils y mils d' espanyols que han quedat ab un pam de nas devant de las llistas de la *Lotería Nacional*. Per lo que atany á nostra vila, hem liquidat ab un déficit més que regular, ja que á la Administració de la mateixa no hi ha correspost més qu' un sol premi del *montón*, ab tot y haver venut, segons se 'ns diu 22 bitllets, que importan 22.000 pessetas.

Lo Juljat municipal ha dictat sentencia en lo judici de fallas, que com diguerem en nostre darrer número ha durat alguns días, celebrat contra 'l subjecte de Tarragona Ramon Barbat, conegut per *Bruixot*, que venia tots los dimars á aquesta vila á exercir la curanduria, condemnantlo al pago d' una multa y de las costas del judici, y absolventlo del cárrech que se li feya en la denuncia de tirar també las cartas, per no haverse provat pienament aquest extrém.

Nostre estimat amich y compatrici don Jaume Alegret, va entregar al Rvnt. Sr. Rector d' aquesta parroquia una cantitat, y una altra á las senyoras de la Caritat Cristiana, pera ser repartidas entre 'ls pobres y malalts d' aquesta vila en sufragi de l' ánima de sa estimada filla Roser, morta fa un any. Ditas cantitats varen ser distribuídas degudament, segons sos desitjos, la vigilia de Nadal. Deu li pagui al bon vendrellench Sr. Alegret, y pot estar ben segur del agrahiment dels pobres y personas que intervinieren en dita llimosna.

La Junta Directiva que ha de regir durant l' any 1902 lo «Centre Republica Auto. omista», d' aquesta localitat, ha quedat constituída en la forma següent: president, D. Felix Escalasans; tesorero D. Domingo Mata, y secretari D. Joseph Armeugol.

Havent ingressat recentment en dita Societat una respectable agrupació d' element jove ab tendencias federals, la Junta Directiva ha acordat la celebració d' una serie de vetlladas polítich-literarias al objec-

te de propagar y estimular els ideals republicans baix la base d' una bona armonía, y franca inteligencia entre 'ls diversos elements que sustentan las aspiracions republicanas. Probablement lo día 6 del próxim Janer, tindrà lloch la primera de las referidas vetlladas.

Lo Comité Federal ha procedit també á la seva renovació quedant constituhit en la següent forma: president, D. Joseph Vidal; vis-president, D. Salvador Mercader; tesorero, D. Joseph Solé Sonet; vocals, D. Joseph Vidales Vidal y D. Joan Serra Toda; sacretari, D. Pau Martorell, y sub-secretari D. Joseph Ramon Blanch.

Representants al Concell Regional: D. Pau Martorell y D. Emili Folch.

La vetllada literaria musical que 'l dia de Cap d' any celebrarà 'l Centre Industrial, promet esser molt lluhida, y en ella hi pendrán part algunas senyoretas que executarán diferents composicions musicals en lo piano.

Per lo Rectorat d' aquest districte universitari ha sigut nombrat mestre interí de Sant Jaume dels Domenys ab lo sou de 412'50 pessetas, D. Ramon Ferrer y Miquel, qui deurá recullir de la Secretaria de la Junta d' Instrucció pública lo títol corresponent, puig del contrari se donará per caducat dit nombrament.

La Cambra de diputats de la vehina nació Francesa ha volat un projecte de ley, que surtirá efecte tan prompte sia aprovat pel Senat y promulgat, imposant á las mistelas extranjeras á sa entrada en aquella nació un dret de 40 franchs per hectòlitre.

Secció Oficial

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de tres ensenyansa de la doctrina cristiana y á dos quarts de quatre Rosari y meditación del naixement del Salvador.

Dimecres festa de Cap d' any á las 10 ofici solemne pastoril, ab adoració.

Divendres primer de mes á las 7 la Hora Santa y á dos quarts de vuit la santa missa.

Dissapte també primer de mes á dos quarts de vuit missa ab lectura al altar de la Cort, y al vespre se resará la Corona de las set Alegrias.

Diumenge durant la missa de las 8 se comensarán los exercisis dels set diumenges en honor de Sant Joseph.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el día 22 hasta el 28 del corrent mes.

Naiements.—Nens, 0.—Nenas, 0.

Defuncions.—Pilar Salvó Marlés de 3 anys.

Matrimonis.—Joseph Martell Mercadé ab Angela Rocías Armejach, Pere Casellas Urpi ab Dolores Cañellas Casellas y Miquel Bernal Bueso ab Antonia Socías Ivern.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

A LA JOVENTUT MERCANTIL

Cálcul Mercantil, Teneduria de llibres y Francés. Llissons diarias á la nit, de set á dos quarts de nou, pel tenedor de llibres

D. Eduardo Molons Solanes
ex-dependient de Comers

Carrer de Sant Sebastiá (Muralla) núm. 10

NOTA.—Se gestiona tota classe d' assumptos notariales y sa inscripció en lo Registre de la propietat.

ANUNCIS

Ramon Germans

IMPRESSORS

Especialitat en la impressió de tota classe de
travalls tipogràfics de desde'l més senzill
y econòmic als més lujosos, per complicats
y difícils que sian.

Felicitações, Décimas, Calendaris
y demás objectes propis per las próximas festas.

Carrer del Teatro, 18.--VENDRELL

LA IBERIA

Societat de seguros contra accidents personals del treball
BARCELONA.- Barberà núm. 14

Donat son caràcter de **Mútua**, no hi há ni pot haver-hi en las ope-
cions d' aquesta Societat, cap benefici que no sia en profit de tots los
seus socis, que son á la vegada, assegurats y asseguradors. Amparar y
afavorir los interessos del patró y del fabricant es l' objecte principal
que 's proposa aquesta Societat que te la gran ventatja de la **Mutuali-**
tat, puig ab ella, á la vegada que compleixen ab l' obrer y ab la ley,
dosifican en part la duresa d' aquesta per medi de la economia ja que 'ls
gastos d' una **Societat Mútua** son pochos y las primas no poden ser
objecte de cap explotació com ho son en las societats especulativas.

Constituheixen, donchs, **La Iberia** y sas similars una forta barrera
que impideix á aquellas formar sindicats que podrian aixecar extraordi-
nariament las tarifas, essent per lo tant las verdaderas víctimas los pa-
trons que's vegessin obligats á recórrer á ellas pera'l seguro d' accidents
de sos obrers.

Los assegurats en **La Iberia** desembolsaràn solsament la quarta
part de las primas, essent los demás dividendos, cas de tenir que dema-
marlos, proporcionals als accidents que ocorreixin.

Delegacions en tota Espanya

En aquest partit, D. VALNTÍ CARNÉ, carrer Alt, 11. - VENDRELL

ECONOMIA

SASTRERIA de

GIL BOXADÓS

Variat assortit de estams, chaviots, gergas, vicunyas y
demés articles pera la present temporada d' hivern á preus
sumament reduhits.

Especialitat en capas pera senyora

Carrer de Santa Agna, 22.—Vendrell

Ultimas novetats

GRANS EXISTENCIAS de patatas de Vich y figas de Fraga

Patatas bufet, pagarés y bolado vermell.—Figas blancas y negras

Preus segons la importancia de la compra.

J. ESCOLÁ, esparteria - Carre Alt.

FEMS DE PRIMERA CALITAT

ab barreja de vaquerissas

Los propietaris que'n necessitin poden
dirigirse á MARCELINO FORCADA car-
rer de Montserrat, número 12.—Vendrell.

Preus: á 60 pessetas los 10.000
kilos sobre wagó á Barcelona.

Compra - venda de tota classe de ob-
jectes vells tan en lo ram de ebanisteria com
en lo de fusteria.—Carrer de Sant Magí,
número 6, Joseph Romeu y Freixas.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos specials per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell

Marca de la casa.